

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

שבת-תולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לפי שאין עושין אותה אלא לגוון.	תני יעקב קרחה:										■	◇
הרדל שלשו מערב שבת, למחר, אמר רב: ממחו בכלי, אבל לא ביד.	איתמר: [רב]										■	◇
ביד, אטו כל יומא ממחו ליה ביד? מאכל חמורים הוא	אמר ליה שמואל:										♣	
ממחו ביד, ואינו ממחו בכלי.	אלא אמר שמואל:										■	◇
אחד זה ואחד זה - אסור	אתמר, רבי אלעזר:										◆	■
אחד זה ואחד זה - מותר.	רבי יוחנן:										◆	■
אין הלכה כרבי יוחנן.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										■	◇
קם רבי יוחנן בשיטתיה דרבי אלעזר	[רבי יוחנן]										■	◇
קם רבי אלעזר בשיטתיה דשמואל.	[רבי אלעזר]										■	◇
הלכה כרבי יוחנן.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										■	◇
אימיה דאביי עבדא ליה ולא אכל	[אביי]										○	
דביתהו דזעירא עבדא ליה לרב חייא בר אשי ולא אכיל	[רב חייא בר אשי]										○	
אמרה ליה: לרבך עבידי ליה ואכל, ואת לא אכלת?											○	♣
אמר רבא בר שבא: הוה קאימנא קמיה דרבינא ובחשי ליה בשופתא דתומא, ואכל.	[רבינא]										○	
לית הלכתא ככל הני שמעתתא, אלא כי הא דאתמר:	מר זוטרא:										■	◇
הרדל שלשו מערב שבת, למחר ממחו בין ביד בין בכלי, ונתן לתוכו דבש. ולא יטרוף אלא מערב.	[אתמר]										■	◇
שחליים ששחקו מערב שבת, למחר - נתן לתוכן שמן וחומץ, וממשיך לתוכן אמיתא, ולא יטרוף אלא מערב.											■	◇
שום שריסקו מערב שבת, למחר - נתן לתוכו פול וגריסין, ולא ישחוק אלא מערב, וממשיך את אמיתא לתוכן.											■	◇
מאי אמיתא?											^	
בנייא.											!	
שמע מינה - האי בנייא מעליא לתחלי.	אביי:										■	◇
ועושין אנומלין בשבת.											■	<
עושין אנומלין בשבת, ואין עושין אלוטית.	תנו רבנן:										■	◇
ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלוטית?											^	
אנומלין - יין ודבש ופלפלין, אלוטית - יין ישן ומים צלולין ואפרסמון, דעבדי לבי מסותא למיקר.											!	◇
אמר רב יוסף: זימנא חזא עלית בתר מר עוקבא לבי באני, כי נפקי אתאי אשקין חמרא חד כסא - וחשי מבינתא דראשי ועד טופרא דכרעי, ואי אשקין כסא אחרינא - הואי מסתפינא דלמא מנכו לי מזכותא דעלמא דאתי.	[רב יוסף]										○	
והא מר עוקבא דשתי כל יומא	[מר עוקבא]										♣	
שאני מר עוקבא דדש ביה.											!	
אין שורין את החזילתית בפושרין, אבל נתן לתוך החומץ.											■	מ

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שבת-תולין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואין שולין את הכרשינין, ולא שפין אותן, אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה.												■	קמ.
אין כוברין את התבן בכברה ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ, אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האייבוס.												■	קמ.
שרה מאי?	איבעיא להו:											^	קמ.
שרה - הייב טטאת.	תרגמא רב אדא נרשאה קמיה דרב יוסף:											!	קמ.
אלא מעתה שרה אומצא במיא, הכי נמי דמיחייב?	אמר ליה אביי:											♣	קמ.
מדרבנן, שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול.	אלא אמר אביי:											!	קמ.
מהו לשרות את החלתית בצונן?	בעא מיניה רבי יוחנן מרבי ינאי:											^	קמ.
אסור.	אמר ליה: [רבי ינאי]											!	קמ.
אין שורין את החלתית בפושרין	והא אנן תנן:											♣	קמ.
הא בצונן - מותר												♣	קמ.
אם כן, מה בין לי ולך? מתניתין יחידאה היא	אמר ליה: [רבי ינאי]											!	קמ.
אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בצונן	דתניא: [רבנן]											♣	קמ.
בחמין - אסור, בצונן - מותר.	רבי יוסי:											♣	קמ.
למאי עבדי ליה												^	קמ.
ליוקרא דליבא.												!	קמ.
רב אחא בר יוסף חש ביוקרא דליבא, אתא לקמיה דמר עוקבא.	[רב אחא בר יוסף]											O	קמ.
זיל שתי תלתא תיקלי חילתתא בתלתא יומי.	אמר ליה: [מר עוקבא]											O	קמ.
אזל אישתי חמשא בשבת, ומעלי שבת. לצפרא אזל שאל בי מדרשא	[רב אחא בר יוסף]											^ O	קמ.
שותה אדם קב או קביים - ואינו חושש.	אמרו ליה: תנא דבי רב אדא, ואמרי לה - תנא דבי מר בר רב אדא:											!	קמ.
לשתות - לא קמיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי - לשרות, מאי?	אמר להו: [רב אחא בר יוסף]											^ O	קמ.
בדידי הוה עובדא, ואתאי שאילתיה לרב אדא בר אהבה, ולא הוה בידיה. אתאי שאילתיה לרב הונא	אמר להו רב חייא בר אבין:											!	קמ.
שורה בצונן ומניח בחמה.	ואמר: [רב הונא] הכי קאמר רב:											!	קמ.
כמאן דשרי?	♣												קמ.
אפילו למאן דאסר, הני מילי - היכא דלא אישתי כלל, אבל הכא כיון דאישתי חמשא ומעלי שבתא, אי לא שתי בשבת - מיסתכן.	!												קמ.
מיסתמין ואזיל רב אחא בר יוסף אכתפיה דרב נחמן בר יצחק בר אחתיה, אמר ליה: כי מטין לבי רב ספרא - עיילינא, כי מטו - עייליה.	[רב אחא בר יוסף]											O	קמ.
מהו לכסכוסי כיתניתא בשבתא? לרכוכי כיתניתא קא מיכוין - ושפיר דמי, או דילמא: לאולודי חיורא קמיכוין, ואסיר?	בעא מיניה: [רב אחא בר יוסף]											^ O	קמ.
לרכוכי קא מיכוין, ושפיר דמי	אמר ליה: [רב ספרא]											!	קמ.
כי נפק אתא, אמר ליה: מאי בעא מר מיניה?	[רב נחמן בר יצחק]											O	קמ.
בעי מיניה: מהו לכסכוסי כיתניתא בשבתא, ואמר לי: שפיר דמי.	אמר ליה: [רב אחא בר יוסף]											O	קמ.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת-תולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותבעי ליה למר סודרא?	[רב נחמן בר יצחק]											קמ:
סודרא לא קא מבעיא לי, דבעי מרב הונא ופשיט לי.	[רב אחא בר יוסף]										◊	קמ:
ותיפשיט ליה למר מסודרא	[רב נחמן בר יצחק]									ז		קמ:
התם - מיחזי כי אולודי חזירא, הכא - לא מיחזי כאולודי חזירא.	אמר ליה: [רב אחא בר יוסף]										◊	קמ:
האי כיתניתא משלפו לדידה מקניא - שרי, קניא ממנה - אסור.	רב הסדא:										■	קמ:
ואם כלי קיואי הוא - מותר.	רבא:										■	קמ:
האי כישתא דירקא, אי חזיא למאכל בהמה - שרי לטלטולי, ואי לא - אסיר.	רב הסדא:										■	קמ:
האי תליא, דבשרא - שרי לטלטולי, דכוורי - אסיר.	רב חייא בר אשי אמר רב:										■	קמ:
העומד באמצע המטה - כאילו עומד בכריסה של אשה.	רב קטינא:										■	קמ:
ולאו מילתא היא.											■	קמ:
בר בי רב דובין ירקא - ליובין אריכא, כישא כי כישא, ואורכא ממילא.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דובין קניא - ליובין אריכא, טונא כי טונא, ואורכא ממילא.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דלא נפישא ליה ריפתא - לא ליכול ירקא, משום דגריד.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
אנא לא בעניתי אכלי ירקא, ולא בעתירתי אכלי ירקא. בעניתי - משום דגריד, בעתירתי - דאמינא: היכא דעייל ירקא ליעול בשרא וכוורי.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דלא נפישא ליה ריפתא - לא ליבצע בצועי.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דלא נפישא ליה ריפתא - לא ליבצע, מאי טעמא - דלא עביד בעין יפה.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
אנא מעיקרא לא הואי בצענא עד דשדאי ידי בכלי מנא ואשכחי ביה כל צרכי.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
האי מאן דאפשר ליה למיכל נהמא דשערי ואכל דחיתי - קעבר משום כל תשחית.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
האי מאן דאפשר למישי שיקרא ושתי חמרא - עובר משום כל תשחית.	ואמר רב פפא:										■	קמ:
ולאו מילתא היא, כל תשחית דגופא עדיף.											■	קמ:
בר בי רב דלית ליה משחא - נישמי במיא דחריצי.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דובין אומצא - ליובין אונקא, דאית ביה תלתא מיני בישרא.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב דובין כיתונתא - ליובן מדנהר אבא, וניחורה כל תלתין יומין, דמפטיא ליה תריסר ירחי שתא, ואנא ערבא.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
מאי כיתונתא - כיתא נאה.											■	קמ:
בר בי רב לא ליתבי אציפתא חזתא, דמכליא מאניה.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
בר בי רב לא לישדר מאניה לאושפזיה לחוריה ליה, דלאו אורח ארעא, דילמא חזי ביה מידי ואתי למגניא.	ואמר רב הסדא:										■	קמ:
אמר להו רב הסדא לבנתיה: תיהוי צניעתן באפי גברייכו, לא תיכלון נהמא באפי גברייכו, לא תיכלון ירקא בליליא, לא תיכלון תמרי בליליא, ולא תשתון שיכרא בליליא, ולא תיפנון היכא דמפני גברייכו. וכי קא קארי אבבא איניש לא תימרון מנו אלא מני. נקיט מרגניתא בחדא ידיה, וכרא בחדא ידיה. מרגניתא - אחוי להו, וכרא לא אחוי להו, עד דמיצטערן, והור אחוי להו.	[רב הסדא]										■	קמ:
אין שולין את הכרישין וכו'.											■	קמ:
מתניתין דלא כי האי תנא											■	קמ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שבת-תולין	מאן דאמר										
מזמרא	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב									■	■
איין משגיחין בכברה כל עיקר.											
מזמרא	[רבי דוסא]									◆	■
גורפין מלפני הפטם, ומסלקין לצדדין מפני הרעי, דברי רבי דוסא.											
מזמרא	חכמים:									◆	■
אוסרין.											
מזמרא										■	
נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת.											
מזמרא	איבעיא להו:									^	
רבנן ארישא פליגי, או אסיפא פליגי, או אתרויהו פליגי?											
מזמרא	תא שמע: דתניא, וחכמים אומרים:									!	◇
אחד זה ואחד זה - לא יסלקנו לצדדין.											
מזמרא	רב חסדא:									■	
מחלוקת באיבוס של קרקע, אבל באיבוס של כלי - דברי הכל מותר.											
מזמרא										♣	
ואיבוס של קרקע מי איכא למאן דשרי? הא קא משוי גומות											
מזמרא	אלא, אי איתמר הכי איתמר: אמר רב חסדא:									■	◇
מחלוקת באיבוס של כלי, אבל באיבוס של קרקע - דברי הכל אסור.											
מזמרא										■	<
ונוטלין מלפני בהמה.											
מזמרא	תנא חזא:									■	♣
נוטלין מלפני בהמה שפיה יפה, ונותנין לפני בהמה שפיה רע.											
מזמרא	ותניא אידך:									■	♣
נוטלין מלפני בהמה שפיה רע ונותנין לפני בהמה שפיה יפה											
מזמרא	אביי:									!	◇
אידי ואידי מקמי חמרא לקמי תורא - שקלינו, מקמי תורא לקמי חמרא - לא שקלינו. והא דקתני נוטל מלפני בהמה שפיה יפה - בחמור, דלית ליה רירי. ונותנין לפני בהמה שפיה רע - בפרה, דאית לה רירי. והא דקתני נוטלין מלפני בהמה שפיה רע - בחמור דלא דייק ואכיל, ונותנין לפני בהמה שפיה יפה - בפרה, דדייקא ואכלה.											